Самовила Македонска е поема напишана од македонскиот национален и револуционерен деец Ѓорѓија Пулевски. Поемата е напишана во 1878 година во Софија, непосредно во годината на револуционерните збиднувања со Македонското (Кресненско) востание, Руско-турската војна во Големата источна криза (кога е ослободена Бугарија) и Берлинскиот конгрес. Преку песната Ѓорѓија Пулевски ги искажува силните стремежи и традиции на македонскиот народ, сакајќи со силен патриотски набој да го крене македонскиот народ на ослободителна борба против поробувачите, потсетувајќи го на сопственото славно минато и историја на Македонија од времето на Филип Македонски и Александар Македонски. Оваа поема е сведоштво за свеста на македонското преродбенско ослободително движење за поврзаноста со Античките Македонци како доказ и стожер за македонската национална посебност и самобитност.

Дел од текстот на Самовила Македонска

Дал' сте чуле, Македонци, стари људи оту говорат:

От Македонци појунаци над них не било-

Цар Александар Македонски тристо лета пред Христа

Со Македонци сву вселену повладал

Наш краљ Филип - Славјанин је, Цар Александар - Славјанин

Наши баби Славјанки ги родиле.

Македонци, сетите се за јунакство македонско,

та спроти старих вије сега да следувате